
STUDIA PODYPLOMOWE „KULTURA UZDROWISKOWA”
NA WYDZIALE FARMACEUTYCZNYM Z ODDZIAŁEM ANALITYKI MEDYCZNEJ
UNIwersytetu Medycznego im. Piastów Śląskich we Wrocławiu

Kierownik Studiów: dr hab. Bożena Płonka-Syroka

Adres do korespondencji: Zakład Humanistycznych Nauk Wydziału Farmaceutycznego z Oddziałem Analityki Medycznej UMW, ul. Borowska 211 A, 50-556 Wrocław

mail: bozena@plonka-syroka.pl kulturauzdrowiskowa@gmail.com tel: 71 784 05 26

INFORMACJA OGÓLNA

Lecznictwo uzdrowiskowe ma w historii medycyny europejskiej tradycję sięgającą ponad 2 tysięcy lat. Model terapii uzdrowiskowej oraz umożliwiającej jej efektywne prowadzenie infrastruktury został wypracowany w starożytnej Grecji, a następnie rozwinięty w państwie rzymskim, które rozpowszechniło go na całym swym obszarze. Tradycja rzymskich uzdrowisk przetrwała w średniowieczu i utrzymała się w czasach nowożytnych. Od poł. XVIII w. uzdrowiska funkcjonują w Europie w ścisłym związku z rozwojem medycyny klinicznej. Terapia uzdrowiskowa jest w XXI w. ważnym elementem medycyny publicznej w Europie, wspomagającym leczenie i rehabilitację prowadzone zgodnie z aktualnym standardem klinicznym.

Działalność lecznicza i rehabilitacyjna w uzdrowiskach jest prowadzona w pewien standardowy sposób, określany mianem kultury uzdrowiskowej. Pojęcie to obejmuje: 1) zakres usług oferowanych klientom w uzdrowiskach lub w miejscach nie posiadających statusu uzdrowisk, ale prowadzących działalność w standardzie uzdrowiskowym; 2) określony standard tych usług oraz charakter infrastruktury, w której usługi te są oferowane; 3) oczekiwania pacjentów dotyczące zakresu i jakości usług.

Kultura uzdrowiskowa jest to działalność lecznicza i rehabilitacyjna prowadzona zgodnie z aktualnym stanem wiedzy medycznej. Działalność ta jest adresowana do osób o określonych ubytkach zdrowia, określonych jednostkach chorobowych lub określonym rodzaju niepełnosprawności, definiowanych jako pacjenci. Odbywa się w obiektach podporządkowanych terapii lub rehabilitacji osób chorych i niepełnosprawnych. Infrastruktura i sposób planowania przestrzeni w miejscowościach prowadzących działalność uzdrowiskową powinny być podporządkowane interesom i oczekiwaniom osób chorych i z różnego rodzaju ograniczeniami w zakresie zdrowia i ogólnej sprawności. Działalność na rzecz pacjentów prowadzona w uzdrowiskach jest regulowana przez ustawodawstwo państwowe i różnego rodzaju rozporządzenia i regulaminy, nie może więc być prowadzona w sposób dowolny. Władze miejscowości uzdrowiskowych, zarządy uzdrowisk, właściciele infrastruktury uzdrowiskowej oraz inwestorzy muszą podporządkować się regulacjom prawnym dotyczącym funkcjonowania uzdrowisk oraz zabezpieczenia praw pacjentów. Przebywający w uzdrowiskach pacjenci także muszą podporządkować się obowiązującym kuracjuszy regulacjom. Podstawowym celem pobytu w uzdrowisku jest leczenie i rehabilitacja, wszystkie inne rodzaje aktywności pacjentów powinny charakter pomocniczy. Nie tworzy się w związku z tym w uzdrowiskach (lub szerzej nie rozwija) elementów infrastruktury mogących potencjalnie wpłynąć szkodliwie na proces leczenia i rehabilitacji pacjentów.

Zgodnie z kartą praw pacjenta terapia i rehabilitacja w uzdrowisku powinny być realizowane zgodnie z aktualnym poziomem wiedzy medycznej, przy użyciu nowoczesnego sprzętu, w sposób komplementarny wobec terapii farmakologicznej, którą pacjent stosuje i zachowaniem zasad higieny, eliminujących możliwość wystąpienia różnego rodzaju zakażeń. Powinny się odbywać w środowisku stworzonym specjalnie dla potrzeb pacjentów, umożliwiającym prawidłowe prowadzenie leczenia,

zapewniającym osobom chorym poczucie komfortu i bezpieczeństwa. Pacjenci oczekują także od organizatorów świadczeń uzdrowiskowych stworzenia im możliwości uczestnictwa w różnych formach aktywności kulturalnej i rekreacyjnej.

Wszystkie te kwestie znajdują się w programie studiów podyplomowych „Kultura uzdrowiskowa”